

የዳንኤል መጽሐፍ - ቁጥር 4 ምዕራ ሰባት

የራእይ ትንቢታዊ ምስጢሮችን መግለጥ፡ በዘመኑ መጨረሻ ትንቢቶች ውስጥ የሚደረግ ጉዞ

Jeff Pippenger

2024-01-21

ሁሉም ነቢያት ስለ ዓለም ፍጻሜ ይናገራሉ፡ ሁሉም ትንቢቶችም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ተሰብስበው በዚያው ይፈጸማሉ። በራእይ መጽሐፍ ውስጥ፡ በዳንኤል መጽሐፍ ያለው ያው መስመር ተቀጥሎ ይቀርባል፡ ምክንያቱም ሁለቱ አንድ መጽሐፍ ናቸውና። እነዚህ ሁሉ የትንቢት መርሆዎች በቀደሙት ጽሑፎች ውስጥ በጽኑ ተመዝግበዋል። በራእይ መጽሐፍ ውስጥ፡ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት በታሸገ ሁኔታ የነበረ አንድ ትንቢት እንደሚፈታ እንረዳለን። እነዚህ ጽሑፎች አሁን እየተፈታ ካለው በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ካለው መልእክት ጋር የተያያዙትን የትንቢት አካላት ሲያቀርቡ ቆይተዋል። መልእክቱ አንድ ብቻ የትንቢት እውነት አይደለም፡ እየተፈታ ያለውም የመልእክቱ እያንዳንዱ ክፍል በኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ምድብ ውስጥ ይወድቃል።

መልእክቱ “ጊዜው ቀርቦአል” በሚባልበት፣ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት ቀደም ብሎ ይፈታል። የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት፣ ከትንቢት መንፈስ ጽሑፎች ማብራሪያ ጋር በተያያዘ ሁኔታ፣ ከትንቢታዊ መልእክት መፈታት ጋር ስለሚያያዝ ሂደት እጅግ ግልጽ ናቸው። መፈታቱን የሚያከናውነው ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ ነው፤ እርሱም ይህን ሲያደርግ መልእክቱን ለማቅረብ የተዋቀረ ዘዴ ይጠቀማል። መልእክቱን ከአብ ይቀበላል፤ አብም መጽሐፉን በሰባት ማኅተሞች ታትሞ እንደያዘ ተመስሎ ተገልጦአል። ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ፣ የዳዊትም ሥር እና የታረደው በግ የሆነው፣ መጽሐፉን ከአብ ይወስዳል እና ማኅተሞቹን ያወግዳል።

ከዚያም ኢየሱስ መልእክቱን ለገብርኤል ይሰጣል፤ እርሱም ከሌሎች መላእክት ጋር በመሆን መልእክቱን ለአንድ ነቢይ ያስተላልፋል፤ ነቢይም መልእክቱን ጽፎ ለቤተ ክርስቲያናት ይልከዋል። ትንቢታዊው መልእክት ይፈታ ዘንድ የተወሰነው ጊዜ በሚደርስበት ጊዜ፣ የትንቢታዊው መልእክት መከፈት ሦስት ደረጃ ያለውን የፈተና ሂደት ያስከትላል፤ ይህም በነቢዩ ጽሑፍ የታለሙት አድማጮች የሆኑትን በቤተ ክርስቲያናት ውስጥ ያሉ ሰዎች ይፈትናል፤ እናም በእነዚያ የቤተ ክርስቲያን አባላት የግል ምላሽ መሠረት፣ ከሁለት ክፍሎች በአንዱ ውስጥ መሆናቸውን ራሳቸው ይወስናሉ። በተፈታው መልእክት የሚመነጨውን የእውቀት ጭማሪ የሚቀበሉ እንደ “ጠቢባን” ይለያሉ፤ የማይቀበሉት ግን በዳንኤል “ክፉዎች” በማቴዎስም “ሰነፎች” ተብለው ይገለጣሉ።

ከመጨረሻው ትንቢታዊ ምሥጢር መፈታት ጋር የተያያዙ እነዚህ ሁሉ ነገሮች በራእይ አሥራ ሰባት ቁጥር ዘጠኝ ውስጥ ተጠቅሰው እና ተጽእኖ ተሰጥቶባቸዋል፤ ምክንያቱም ይህ ቁጥር ሁለቱን የአምልኮ መደቦች የሚፈትን የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ አንድ አካል መሆኑን ያመለክታል። ይህንም የሚያደርገው፣ ከዚያ ቁጥር የማስጠንቀቂያ ምልክት በኋላ የሚከተለውን መልእክት የሚረዱት “ጥበበኞች” መሆናቸውን በመግለጽ ነው።

በዚህም ጥበብ ያለው አእምሮ አለ። ሰባቱ ራሶች ሴቲቱ የተቀመጠችባቸው ሰባት ተራሮች ናቸው። ሰባት ነገሥታትም አሉ፤ አምስቱ ወድቀዋል፤ አንዱም አለ። ሌላውም ገና አልመጣም፤ በሚመጣም ጊዜ ጥቂት ዘመን ሊቆይ ይገባዋል። የነበረውም እንስሳ፣ አሁንም የሌለው፣ እርሱ ራሱ ስምንተኛ ነው፤ ከሰባቱም ነው፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል። ራእይ 17፡9-11።

“ጥበብ ያለው አእምሮ” የ“ጠቢባን” አእምሮ ነው። “ጠቢባን” የእውቀትን መጨመር ያስተውላሉ፤ ከትንቢታዊው ምልክት በኋላ ወዲያውኑ የተወከለው የእውቀት መጨመርም—ጠቢባን የሚረዱትን እና ክፉዎች የሚጥሉትን እውነት የሚለይ ያ ምልክት—በሚቀጥሉት ጥቅሶች ውስጥ ከተቀመጡት የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት ጋር የተያያዘው እውነት ነው። እነዚያ ጥቅሶች የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታትን የሚያሳዩ የመጨረሻውን ምሳሌ ይወክላሉ፤ በመጨረሻዎቹም ዘመናት የተገለጠው ነገር እነዚያ ስምንት መንግሥታት በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ውስጥ በተቀረበው የመጀመሪያ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት ምሳሌ ውስጥም እንደተወከሉ ነው።

የእውነት መገለጥ ከሚለር ዕንቁዎች አንዱን ያቆመውን ስለ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት ያለውን ውስን አመለካከት ይደግፋል፤ ነገር ግን እርሱ አሥር እጥፍ ይልቅ ደምቆ አበራ፤ ምክንያቱም በታሪካቸው ውስን ነጥብ ላይ ሚሊራውያን ከተረዱት የበለጠ እውነት በውስጡ ይዟል፤ እንዲሁም በ“አሥር” ቁጥር እንደ ተወከለ ፈተናን ይወክላል፤ እና “ጥበብ ያለው አእምሮ ይህ ነው” በሚለው የመግቢያ ማስጠንቀቂያ የማስጠንቀቂያ መብራት ደግሞ እንደዚሁ ይወክላል፤ ይህም በትንቢታዊ ትርጓሜ፣ የፈተና ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት ብቻ የሚፈታው መልእክት ለሚላክላቸው ቤተ ክርስቲያናት የሚከተለው እውነት ፈተና ይሆናል ተብሎ ይተረጎማል።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ዮሐንስ ወደ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት የጳጳሳዊ ጨለማ ምድረ በዳ ተወሰደ። እርሱም በ1798 በዚያ ዘመን ፍጻሜ ላይ ተቀመጠ፤ ይህም በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ውስጥ የተቀመጠበት ተመሳሳይ ታሪክ ነው።

እኔም በባሕር ዳርቻ አሸዋ ላይ ቆሜ ከባሕርም አንድ አውሬ ሲወጣ አየሁ፤ ሰባት ራሶችና ዐሥር ቀንዶች ነበሩት። በቀንዶቹም ላይ ዐሥር ዘውዶች ነበሩ። በራሶቹም ላይ የስድብ ስም ነበረ። ራእይ 13፡1።

“የባሕር አሸዋ” 1798ን ይወክላል፤ ምክንያቱም ዮሐንስ ጳጳሳዊን (የባሕርን አውሬ) በአልፎ ጊዜ ሲታየው፣ እንዲሁም ዩናይትድ ስቴትስን (የምድርን አውሬ) ሲነሣ እና በመጨረሻ የሰንበት ሕግ ጊዜ በመጨረሻ እንደ ዘንዶ ሲናገር የታየበትን ታሪካዊ አመለካከት ይወክላል። ከዚያም የምድር አውሬው ዓለምን “የአውሬውን ምስል” እንድትቀበል ያስገድዳል፤ ይህም ይናገር እና በመላው ዓለም ላይ የሰንበት ሕግን ያስፈጽም ነበር።

«ጳጳሳዊው ኃይሉ ተነጥቆ ስደትን ከማድረግ ለመቆጠብ በተገደደበት ጊዜ፣ ዮሐንስ የዘንዶውን ድምፅ ለመድገም እና ያንኑ ጨካኝና ስድብ የተሞላ ሥራ ለማስቀጠል የሚወጣ አዲስ ኃይል አየ። ይህ ኃይል፣ ከቤተ ክርስቲያንና ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር ጦርነት የሚያደርጉት ኃይላት መጨረሻው ሆኖ፣ እንደ በግ ቀንዶች ባሉት ቀንዶች ያለው አውሬ ተመልክቶ ተቀርቧል። ከእርሱ በፊት የነበሩት አውሬዎች ከባሕር ወጥተው ነበር፤ ይህ ግን ከምድር ወጣ፣ ይህም የሚወክለው ሕዝብ—ዩናይትድ ስቴትስ—በሰላማዊ ሁኔታ መነሳቱን ያመለክታል።» Signs of the Times, February 8, 1910.

በአሥራ ሰባተኛው ምዕራፍ ዮሐንስ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የመጨረሻ አቀራረብን እንዲቀበል ወደ ዚያው የታሪክ እይታ ቦታ ይወስዳል። በዚያ የእይታ ቦታ ቆሞ መንግሥታቱ ይቀርባሉ። በመጀመሪያ አውሬው ቤተ ክርስቲያንና መንግሥትን ሁለቱንም እንደሚቆጣጠር ይነገረዋል፤ ምክንያቱም እርስዎ በሰባት ራሶች ላይ ብቻ ሳይሆን በሰባት ተራሮች ላይም ተቀምጧለች። የታላቁቱ ጋለሞታ መቀመጥ እርስዎ አውሬውን የምትጋልብ መሆኗን ያመለክታል፤ አውሬውንም የሚጋልብ ያን አውሬ የሚቆጣጠረው እርሱ ነው።

አንተም ያየሃት ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትገዛ ያች ታላቁቱ ከተማ ናት። ራእይ 17፡18።

“ይነግሣል” የሚለው ቃል መያዝንና ላይ መግዛትን ያመለክታል። ፈረሰኛው ገመዱን በመያዝ በአውሬው ላይ ይገዛል። ጳጳሳዊ ሥርዓቱ በሰባት ራሶች ላይ እንዲሁም በሰባት ተራሮች ላይ ይገዛል። በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት

ዳንኤል ለናቡከደነፆር እርሱ “የወርቅ ራስ” እንደሆነ ያስታውቀዋል። በኢሳይያስ ምዕራፍ ሰባትም “ራስ” ንጉሥ፣ ዋና ከተማ ወይም መንግሥት ነው።

የሶርያ ራስ ደማስቆ ነው፣ የደማስቆም ራስ ረዲን ነው፤ በስልሳ አምስት ዓመትም ውስጥ ኤፍሬም ሕዝብ እንዳይሆን ይሰበራል። የኤፍሬምም ራስ ሰማርያ ነው፣ የሰማርያም ራስ የረማልያስ ልጅ ነው። ባታምኑም በእርግጥ አትጸኑም። ኢሳይያስ 7፣7, 8።

ጳጳሳዊ ሥርዓቱ፣ በአውሬው ላይ የምትጋልብ ሴት የሆነችው፣ በምድር ነገሥታት ሁሉ ላይ ትገዛለች። እነዚያ ነገሥታት “አሥር ነገሥታት” ተብለው ይወከላሉ፤ እነርሱም የመጨረሻዎቹ ቀናት የዘንዶው ኃይል ናቸው። እነርሱ የጢርስ ጋለሞታ ጋር ዝሙት የሚፈጽሙት ነገሥታት ናቸው። እነዚያ “አሥር ነገሥታት” የጳጳሳዊ ሥርዓቱን ሥልጣን ለመቀበል ተገድደዋል፤ ነገር ግን ከእነዚያ አሥር ነገሥታት መካከል ዋናው ንጉሥ ዩናይትድ ስቴትስ ናት። ስለዚህ ዩናይትድ ስቴትስ ደግሞ የእስራኤል አሥር የሰሜን መንግሥታት ንጉሥ በነበረው አክላብ ትወከላለች። “ሰባት” የሚለው ቁጥር “ሙሉነትን” ይወክላል፤ እናም ጳጳሳዊ ሥርዓቱ በምድር ነገሥታት ላይ ስትነግሥ ሲታይ፣ በአሥር ነገሥታት ላይም ደግሞ እየነገሠች ነው፣ በሰባቱም ራሶች ላይ ተቀምጣለች።

ጥበብ ያለው አእምሮ እዚህ አለ፤ ምክንያቱም የመጨረሻው ዘመን ጠቢባን “መስመር በመስመር” የሚለውን ዘዴ ይጠቀማሉና፣ ጋለሞታይቱም የምትገዛባቸው የመንግሥታዊ ሥርዓት ምልክቶች እያንዳንዳቸው አንድና ያውን እውነት እንደሚያመለክቱ ያውቃሉ። እርስዎ ደግሞ በሰባት ተራሮች ላይ ትገዛለች፣ ሚሊራውያንም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት “ተራራ” የመንግሥት ምልክት መሆኑን ለይተው አውቀዋል፤ ነገር ግን ምልክቶች ከአንድ በላይ ትርጉም እንዳላቸውም ለይተው አውቀዋል።

ተራሮች ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ምልክት ናቸው። በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ “የክብር ቅዱስ ተራራ” የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ይወክላል።

አሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ስለ ይሁዳና ስለ ኢየሩሳሌም ያዩው ቃል። በመጨረሻዎቹም ዘመናት የእግዚአብሔር ቤት ተራራ በተራሮች ራስ ላይ ይጻፋል፣ ከኮረብቶችም በላይ ከፍ ከፍ ይላል፤ አሕዛብም ሁሉ ወደ እርሱ ይፈስሳሉ። ብዙ ሕዝቦችም ሄደው፡- ኑ፣ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፣ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንደውጣ፤ እርሱም መንገዶቹን ያስተምረናል፣ እኛም በመንገዶቹ እንሄዳለን፤ ሕግ ከጽዮን ይወጣልና፣ የእግዚአብሔርም ቃል ከኢየሩሳሌም። ኢሳይያስ 2፣1-3።

“የጌታ ቤት” ቤተ ክርስቲያን ነው፣ እርስዎም “ተራራ” ናት። ታላቁቱ ጋለሞታ በሰባት ተራሮች ላይ ተቀምጣለች፤ ይህም ልክ በነገሥታት ሁሉ ላይ እንደምትገዛ ሁሉ በቤተ ክርስቲያናት ሁሉ ላይ እንደምትገዛ ያሳያል። በዓለም ሁሉ ያሉትን ቤተ ክርስቲያናት ሁሉንም እና መንግሥታት ሁሉንም በቁጥጥሯ ሥር አድርጋለች።

ኢሳይያስ ስለ ይሁዳና ስለ ኢየሩሳሌም “የመጣለት” ብሎ የሚገልጸው ራእይ፣ እኛም አሁን የጠቀስነው፣ ቀጥሎ ይቀጥላል፤ እናም አሁንም በአራተኛው ምዕራፍ ውስጥ ያለው ያው መልእክት ነው፤ እንደ ኢሳይያስም አባባል ሰዎች፣ “ኑ፣ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፣ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንደውጣ” የሚሉበት ያው “ቀን” ነው። በዚያው የጊዜ ወቅት “ሰባት ሴቶች” ተለይተው ይጠቀሳሉ።

በዚያም ቀን ሰባት ሴቶች አንድን ወንድ ይይዙና፣ “የራሳችንን እንጀራ እንበላለን፣ የራሳችንንም ልብስ እንለብሳለን፤ ነገር ግን ስድባችን እንዲወገድ በስምህ ብቻ እንጠራ” ይላሉ። በዚያ ቀን የእግዚአብሔር ቅርንጫፍ ውብና ክቡር ይሆናል፣ የምድርም ፍሬ ከእስራኤል ለተረፉት የተከበረና ያሚረ ይሆናል። እንዲሁም በጽዮን የቀረውና በኢየሩሳሌም የተረፈው፣ በኢየሩሳሌም በሕያዋን መካከል የተመዘገበ ሁሉ፣ ቅዱስ ተብሎ ይጠራል፤ ጌታም የጽዮንን ሴቶች ርኩሶት በፍርድ መንፈስና በማቃጠል መንፈስ አጥቦ

ሲያስወግድ፣ የኢየሱስምንም ደም ከመካከላትዋ ሲያነጻ። እግዚአብሔርም በጽዮን ተራራ ላይ በየመኖሪያው ሁሉና በማህበሮቿ ላይ በቀን ደመናና ጭስ፣ በሌሊትም የሚነድ እሳት ብርሃን ይፈጥራል፤ በክብር ሁሉ ላይ መከለያ ይሆናልና። በቀንም ከሙቀት ጥላ የሚሆን ድንኳን፣ ለመሸሽጊያም ስፍራ፣ ከወውሎ ነፋስና ከዝናብም መጠለያ ይሆናል። ኢሳይያስ 4፡1-6።

“ቀኑ” የኢሳይያስ ራጅይ ርጅይ ርጅይ የሆነው፣ በራጅይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ያለው የታላቁ የምድር መንቀጥቀጥ “ሰዓት” ነው። ከጁላይ 18፣ 2020 ተስፋ መቁረጥ “ተመለሱ” የሚለውን ማስጠንቀቂያ የተቀበሉ ጥበበኞች፣ እና የዘሌዋውያን መጽሐፍ ሃያ ስድስት መስፈርቶችን የፈጸሙ፣ በሕዝቅኤልም የመጀመሪያው ትንቢት የተሰበሰቡ እነዚህ፣ ስለ እስልምና አራቱ ነፋሳት የሕዝቅኤልን ሁለተኛ መልእክት በሚቀበሉ ጊዜ ይታተማሉ። ከዚያም እንደ ዓርማ ወደ ሰማይ ይነሣሉ፤ በባቢሎንም ያሉ ሌሎች የእግዚአብሔር ልጆች፣ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ በሆነው በዚያ የምድር መንቀጥቀጥ የሚጀምረውን ከባቢሎን ውጡ የሚለውን ጥሪ ለመመለስ ይጀምራሉ። ሌሎች የእግዚአብሔር መንጋዎች ከባቢሎን ውጡ የሚለውን መልእክት ይሰማሉ፤ እነርሱም፣ “ኑ፣ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፣ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንውጣ” ብለው ያውጃሉ።

በዚያ “ሰዓት” ታላቁቱ ጋለሞታ መዝሙሮቿን መዘመር ትጀምራለች፣ ከምድርም ነገሥታት ጋር ዝሙትን ትፈጽማለች። በበጎ የሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ያልተጻፈ ሁሉ ጋለሞታይቱን ይከተላሉ፣ ቤተ ክርስቲያኖቻቸውም ከባለሥልጣንነቷ በታች ይገባሉ። እነዚያ ቤተ ክርስቲያኖች በኢሳይያስ “ሰዓት ሴቶች” ተብለው ተወክለዋል። እነዚያ “ሰዓት ሴቶች” ጳጳሳዊ ሥርዓቱ የሚገዛቸው “ሰዓት ተራሮች” ናቸው፣ ይናደቱ ስቴትስም መላውን ዓለም ለአውሬው ምስል እንዲያቆም ስታስገድድ፣ ያ ምስል ይናገራል እንዲሁም ሁሉም የጳጳሳዊውን ባለሥልጣንነት ምልክት እንዲቀበሉ ያደርጋል።

እነዚያ “ሰዓት ሴቶች አንድን ወንድ ይይዛሉ፤” ያ “ወንድ” ማለትም ጳውሎስ “የኃጢአት ሰው” ብሎ የሚለው ያ “ሰው” ነው። በዚያ የፈተና ዘመን “በኢየሱስም የቀሩት ቅዱሳን ይባላሉ፣ በኢየሱስምም ከሕያዋን መካከል የተጻፈ ሁሉ።” የእግዚአብሔር ሕዝብ በዚያ ዘመን ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ፣ ዓለም ከተመሠረተች ጀምሮ በታሪካዊው በጎ መጽሐፍ የተጻፈ እነዚያ ናቸው። ሌላው ወገን ግን፣ “የኃጢአት ሰውን” የሚይዙት፣ በራጅይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ውስጥ ለዚያ የኃጢአት ሰው የሚሰግዱለት እነዚያ ናቸው።

የዓለምም መሠረት ከተጣለ ጀምሮ የታሪካዊው በጎ በሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ስማቸው ያልተጻፈ በምድር ላይ የሚኖሩ ሁሉ ያመልኩታል። ማንም ጆሮ ካለው ይስማ። ራጅይ 13፡8, 9።

የታላቁ ምድር መናወጥ “ሰዓት” ማለት የእሑድ ሕግ ቀውስ ሲሆን፣ እርሱም የምርመራ ፍርድ መደምደሚያ ነው፤ ፍርዱም ስምህ በሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ተጽፎ መገኘቱ ወይም አለመገኘቱ ላይ የተመሠረተ ነው፤ ስለዚህ በዚያ ጊዜ ከሕይወት መጽሐፍ ጋር ባላቸው ግንኙነት የተመሰሉት ሁለቱ ወገኖች የፍርድን እጅግ የመጨረሻ ትዕይንቶች እየለዩ ነው። የ“ኃጢአት ሰውን” የሚይዙት ሰዎች፣ “የራሳችንን እንጀራ እንበላለን፣ የራሳችንንም ልብስ እንለብሳለን” ብለው ያውጃሉ፤ ነገር ግን ዋና ፍላጎታቸው “በስምህ እንጠራ” መባል ነው።

እነርሱ የራሳቸውን የእምነት መግለጫ ይጠብቃሉ (የራሳቸውን እንጀራ ይበላሉ)፣ እንዲሁም የራሳቸውን የወገናዊ መግለጫ ይጠብቃሉ (የራሳቸውን ልብስ)፣ ነገር ግን የ“ኃጢአት ሰው”ን ስም ይቀበላሉ። የ“ኃጢአት ሰው” ስም “ካቶሊክ” ነው፣ ትርጉሙም “ዓለም አቀፍ” ማለት ነው። የ“ኃጢአት ሰው”ን የሚይዙ ሰዎች የ“ዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያን” ክፍል ለመሆን ይሻሉ፤ ይህም የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ናት። ያንን ግንኙነት የሚመኙት ነውራቸውን “ለማስወገድ” ነው።

“ነውር” በመጨረሻዎቹ ዘመናት በሁሉም ቤተ ክርስቲያናትና በሁሉም አሕዛብ ላይ ለሚነግሠው አውሬ የሚመለከቱ ሁለት አስፈላጊ ነገሮችን ይናገራል። በራጅይ አሥራ አንድ ውስጥ ባለው “በታላቁ የምድር

መናወጥ ሰዓት” “ሦስተኛው ወዮ ፈጥኖ ይመጣል”። “ሦስተኛው ወዮ” እስልምና ነው። በራእይ አሥራ አንድ ውስጥ ባለው “በታላቁ የምድር መናወጥ ሰዓት” ሰባተኛው መለከት ይነፋል። ሰባተኛው መለከት እስልምና ነው። እስልምና በ“ታላቁ የምድር መናወጥ ሰዓት” ይመታል። ምክንያቱም መለከቶቹ ሁሉ እግዚአብሔር በዓለም ታሪክ ዘመን ሁሉ በግድ በሚደረግ የእሑድ አምልኮ ላይ ለፍርድ የተጠቀሙባቸው ትንቢታዊ መሣሪያዎች ናቸው።

“ሀገራዊ ጥፋት” የተባለው የአሜሪካ ውድቀት በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ሲመጣ፣ “አሕዛብ ይቈጣሉ።” በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ አሕዛብን የሚያስቈጣው እስልምና ነው፤ ይህም በአሪት ዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ ለእስልምና በተደረገው የመጀመሪያ ማጣቀሻ እንደተመሰለ ነው።

የእግዚአብሔርም መልአክ እንዲህ አላት፤ እነሆ፣ ፀንሰሻል፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ስሙንም ይስማኤል ትለቀለሽ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቶአልና። እርሱም ሰው የዱር አህያይ ሆናል፤ እጁም በሁሉ ላይ ትሆናለች፣ የሁሉም እጅ በእርሱ ላይ ትሆናለች፤ በወንድሞቹም ሁሉ ፊት ይኖራል። ዘፍጥረት 16፣11-12።

በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያለው “ስድብ” የእስልምና ሃይማኖት ነው። የዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያናትና የዓለም አሕዛብ በካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ሥር የሚገዛው የተባበሩት መንግሥታት አዲሱ የዓለም ሥርዓት ሥልጣን በታች ይገባሉ። በ330 ዓ.ም. ቆስጠንጢኖስ ለጳጳሳት መንበሩን እንደሰጠ ሁሉ፣ ሊቀ ጳጳሱ በአንድ-ዓለም ሥርዓት ላይ ይቀመጣል። አሕዛብ እስልምና በሰው ዘር ላይ እያመጣው ካለው ጦርነት ጋር ለመቋቋም ያላቸው ችሎታ በአንድነት በሚደረግ ጥረት ብቻ እንደሚሰካ ይወስናሉ፤ ይህም ለአንድ የሥነ ምግባር ሥልጣን መገዛትን ይጠይቃል፤ ይህንንም የሮማ ቤተ ክርስቲያን መሆኑን ይናገራል። ስቴትስ አጥብቃ ትጠይቃለች። በ533 ዓ.ም. ዮስጢንያኖስ ለካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ሥልጣኗን እንደሰጠ ሁሉ፣ ታሪክ እንደገና ይደገማል። በ496 ዓ.ም. ክሎቪስ ለካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን እንዳደረገው ሁሉ፣ ይናገራል። ስቴትስ በወታደራዊ ኃይል ዓለሙን እንዲታዘዝ ታስገድዳለች። የራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ቁጥር ሁለት ታሪክ እንደገና ይደገማል።

እኔም ያየሁት አውሬ ነብርን ይመስል ነበር፤ እግሮቹም እንደ ድብ እግር ነበሩ፤ አፋም እንደ አንበሳ አፍ ነበረ፤ ዘንዶውም ኃይሉንና ዙፋኑን እንዲሁም ታላቅ ሥልጣን ሰጠው። ራእይ 13፣2።

አንድ ጊዜ ምስሉ ከቆመ በኋላ፣ በእስልምና ጥቃቶች የተነሣ የተቆጡት የምድር ነገሥታት፣ በዓለም አቀፍ የአውሬውን ምስል ለማስነሣት የተጠቀሙበት በእስልምና ላይ የተመሰረተው አጠቃላይ “ስድብ”፣ “የኃጢአት ሰው” (ኤልዛቤል) በእውነት የተጨነቀበት “ስድብ” እንዳልነበረ ይገነዘባሉ። ዓለምም ከረፈረ በኋላ ኤልዛቤል ለእስልምና ምንም እንደማትገደው፣ ነገር ግን ሄሮድያዳ ዮሐንስን መጥምቁን እንደ ገደለች ሁሉ ልቧ ኤልያስን ለመግደል እንደሚመኝ ያውቃል።

«ጥበብ ያለው አእምሮ» ማለት «የጠቢባን አእምሮ» ሲሆን፣ «ጠቢባን» ደግሞ የይሁዳ ነገድ አንበሳ የኢየሱስ ክርስቶስን ራእይ ከመዘጋቱ በፊት በሚፈታበት ጊዜ የሚፈጠረውን «የእውቀት መጨመር» የሚያስተውሉ ናቸው።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃላት አትምተም፣ ጊዜው ቀርቦአልና። ዓመፀኛው ወደፊትም ይዓመፀ፤ ርኩሱም ወደፊትም ይርከስ፤ ጳጳሩም ወደፊትም ጽድቅን ያድርግ፤ ቅዱሱም ወደፊትም ይቀደስ። ራእይ 22፣10, 11።

“ሰባቱ ራሶች ሴቲቱ የተቀመጠችባቸው ሰባት ተራሮች ናቸው” የሚለው፣ ጳጳሳዊ ሥርዓት በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በመንግሥት ላይ እንደሚነግሥ እውነታን ይወክላል። ምልክቶች ከአንድ ትርጉም በላይ አላቸው፣ እነዚህም ምልክቶች የቀረቡበት ክፍል ዐውድ መሠረት ሊገለጹና ሊገቡ ይገባል። ክርክሩ ከዚህ

ይነሣል፤ ቁጥሩ ራሶቹ ተራሮቹ እንደሆኑ ስለሚለይ፤ በራሶቹ (መንግሥታዊ አሠራር) እና በተራሮቹ (ቤተ ክርስቲያናዊ አሠራር) መካከል ልዩነት ለማድረግ የሚያስችል ምክንያት ምን ይሆናል? ይህ ልዩነት በዳንኤል ምዕራፍ ሰባትና ስምንት ውስጥ ተመሥርቷል። በምዕራፍ ሰባት ውስጥ ሁለቱም አረማዊት ሮምና ጳጳሳዊት ሮም፣ ከእነርሱ በፊት ከነበሩት አውሬዎች “የተለዩ” መሆናቸው ተለይቶ ይገለጻል።

ምዕራፍ ሰባት በምዕራፍ ስምንት ላይ ሲመጣ (መስመር በመስመር)፣ በምዕራፍ ስምንት ውስጥ የሮምን ትንሽ ቀንድ እናገኛለን፤ በወንድ፣ በሴት፣ በወንድ፣ በሴት መካከል እየተወዛወዘ። አንድ ምልክት (ትንሹ ቀንድ) ሁለት ኃይሎችን ይወክላል። በእነዚያ ምዕራፎች ውስጥ፣ ቀንድ መንግሥት ነው፣ መንግሥትም ደግሞ ራስ ነው። በምዕራፍ ስምንት፣ ትንሹ ቀንድ ሁለት መንግሥታትን፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አራተኛውንና አምስተኛውን መንግሥት ይወክላል። ትንሹ ቀንድ በምሳሌያዊ ሁኔታ ሁለት መንግሥታትን ይወክላል፤ የሚወክላቸውም እነዚህ ሁለቱ መንግሥታት የመንግሥታዊ ሥልጣንና የቤተ ክርስቲያን ሥልጣን ጎብረትን የሚለዩ መንግሥታት ናቸው። ሰባቱ ራሶች፣ ሰባት ተራሮችም የሆኑት፣ ሁለት መንግሥታትን ይወክላሉ፤ ከእነዚህም አንዱ መንግሥት የቤተ ክርስቲያን ሥልጣን ሲሆን ሌላው ደግሞ የመንግሥታዊ ሥልጣን ነው።

በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ውስጥ ለዚህ ትንቢታዊ ምሳሌነት ሌላ ምስክር አለ፤ በዚያም ሚሊራውያን የሮማ አራተኛው መንግሥት መሆኑን የተረዱት የመጨረሻው መንግሥት በብረትና በሸክላ ተመስሏል። ብረቱና ሸክላው ተቀላቅለው ይታያሉ፤ ሆኖም በእውነቱ ብረት ከሸክላ ጋር አይቀላቀልም። ነገር ግን ሲስተር ዋይት ስለ “ብረትና ሸክላው” በምትናገርበት ጊዜ፣ እርሷ ይህን በምዕራፍ ስምንት ባለው ትንሹ ቀንድ እንደተወከለው፣ እንዲሁም ተራሮች ደግሞ የሆኑት የራእይ አሠራር ሰባት ራሶች እንደሚመለከቱት፣ የቤተ ክርስቲያን አስተዳደርና የመንግሥት አስተዳደር ምልክት መሆኑን ትገልጻለች።

“እኛ አሁን የመጣነው የእግዚአብሔር ቅዱስ ሥራ በምስሉ እግሮች የሚወከልበት ዘመን ነው፤ በዚያም ብረት ከጭቃማው ሸክላ ጋር ተቀላቅሎ ነበር። እግዚአብሔር ሕዝብ አለው፣ የተመረጠ ሕዝብ፤ ማስተዋለቸው መቀደስ ያለበት፣ በመሠረቱም ላይ እንጨት፣ ሣር፣ ገለባ በመክሰስ ያልተቀደሱ መሆን የሌለባቸው ናቸው። ለእግዚአብሔር ትእዛዛት ታማኝ የሆነ ነፍስ ሁሉ የእምነታችን መለያ ምልክት የሰባተኛው ቀን ሰንበት እንደሆነ ያያል። መንግሥት ሰንበትን እግዚአብሔር እንዳዘዘው ቢያከብር፣ በእግዚአብሔር ኃይል ውስጥ ቆሞ አንድ ጊዜ ለቅዱሳን የተሰጠውን እምነት ይጠብቅ ነበር። ነገር ግን የመንግሥት ሰዎች የሐሰት ሰንበትን ይደግፋሉ፣ የዚህንም የጳጳሳዊ ሥርዓት ልጅ መከበር ከሃይማኖታዊ እምነታቸው ጋር ያቀላቅላሉ፤ ይህንንም ጌታ ቀድሶ ባርኮ ከሰው ዘንድ ቅዱስ እንዲጠበቅ ለየው፣ በእርሱና በሕዝቡ መካከል ለሺህ ትውልድ ምልክት እንዲሆን ከሰጠው ሰንበት በላይ ያኖሩታል። የቤተ ክርስቲያን ተንኮልና የመንግሥት ተንኮል መቀላቀል በብረቱና በሸክላው ይወከላል። ይህ ጎብረት የአብያተ ክርስቲያናትን ኃይል ሁሉ እያዳከመ ነው። ቤተ ክርስቲያንን በመንግሥት ሥልጣን ማስታጠቅ ክፉ ውጤቶችን ያመጣል። ሰዎች ከእግዚአብሔር ትዕግሥት ወሰን ሊያልፉ ደርሰዋል። ኃይላቸውን በፖለቲካ ላይ አፍስሰዋል፣ ከጳጳሳዊ ሥርዓትም ጋር ተባብረዋል። ነገር ግን የእርሱን ሕግ ያፈረሱትን እግዚአብሔር የሚቀጣበት ጊዜ ይመጣል፤ ክፉ ሥራቸውም በራሳቸው ላይ ይመለሳል።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168, 1169.

እኛ ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

በእኛ ፋንታ የሚፈጽመውን የክርስቶስ ሥራ እና በእኛ ላይ የሰይጣንን ጽኑ ክስ በሚወክለው ትዕይንት ውስጥ፣ ኢያሱ እንደ ሊቀ ካህን ቆሞ፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በሚጠብቁ ሕዝቦች ፋንታ ልመና ያቀርባል። በዚያውም ጊዜ ሰይጣን የእግዚአብሔርን ሕዝብ እጅግ ታላላቅ ኃጢአተኞች እንደሆኑ ይወክላቸዋል፤ እንዲሁም በሕይወታቸው ዘመን ሁሉ በፈተናው እንዲፈጽሙ ያደረጋቸውን የኃጢአታቸውን ዝርዝር በእግዚአብሔር ፊት ያቀርባል፤ እናም ከመተላለፋቸው የተነሣ እነርሱ

እንዲያጠፋቸው በእጁ ውስጥ እንዲሰጡ በጽኑ ይከራከራል። ከክፉዎች ሕብረት ጋር የሚደረገውን ማብቂያ ለመከላከል በአገልጋይ መላእክት እንዳይጠበቁ ደግሞ ይከራከራል። የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከዓለም ጋር በእስራት በነጥብ ነጥብ አስሮ ለራሱ ፍጹም ታማኝነት እንዲሰጡት ማድረግ ስለልቻለ፣ በቁጣ ተሞልቶአል። ነገሥታትና ገዥዎችና አስተዳዳሪዎች በራሳቸው ላይ የተቃዋሚ ክርስቶስን ምልክት አኑረዋል፤ እናም ከቅዱሳን ጋር—የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ከሚጠብቁና የኢየሱስን እምነት ከሚያዙ ጋር—ጦርነት ለማድረግ የሚሄድ ዘንዶ ሆነው ተወክለዋል። በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ባላቸው ጥላቻ ውስጥ፣ ክርስቶስን ከባርያብስ ይልቅ በመምረጥ ደግሞ በደለኞች መሆናቸውን ያሳያሉ።

“እግዚአብሔር ከዓለም ጋር ክርክር አለው። ፍርድ በሚቀመጥበት ጊዜ መጻሕፍትም በሚከፈቱበት ጊዜ፣ እርሱ የሚያስፈራ ሂሳብ የሚያጠናቅቅ አለው፤ ሰዎች በሰይጣናዊ ማታለያና ማስታለል ባይታወሩና ባይማርኩ፣ ይህ አሁን ዓለምን እንኳ እንዲፈራና እንዲንቀጠቀጥ ባደረገው ነበር። እግዚአብሔር ዓለምን ስለ አንድ ልጁ ሞት ሂሳብ ይጠይቃታል፤ ዓለምም ሕዝቡን በማሳደድ እንደ እውነቱ ክርስቶስን እንደ ገና ሰቅለችዋለችና ለግልጽ ነውርም አቅርባዋለች። ዓለም በቅዱሳኑ ሰውነት ውስጥ ክርስቶስን እምቢ አለች፤ የነቢያትን፣ የሐዋርያትን፣ የመልእክተኞችንም መልእክቶች በመክሰር የእርሱን መልእክቶች አልተቀበለችም። ከክርስቶስ ጋር ተባባሪ የነበሩትን እነዚያን ገፍታለች፤ ስለዚህም ሂሳብ መስጠት ይኖርባቸዋል።” Testimonies to Ministers, 38, 39.